

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

30. Dies Septemb. Non quemquam propter canos, aut rugas putes diu
vixisse, non ille diu vixit sed diu suit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

legio. Hoc Angelicum vexillum plantabo in cor-
meo. Hoc uno in corde meo, praelia Domini
liabor. Hæc tibi, quisquis virtutis acquirenda
studiosius, sit vox familiaris. Quis ut Deus? si
dicis, verè sentit, senties vim maximam ineffa-
trinis verbis, & experieris bono tuo esse verissimè
illud de his verbis:

Stellis, atque herbis vis est, sed maxima verbis.

30. DIES SEPTEMB.

Non quemquam propter canos, aut rugas putet
vixisse, non ille diu vixit sed diu fuit? Seneca

Brev. Vita.

Non differen- I.
dum, tempo-
re bene uti.

Hoc mense præterierunt
triginta dies salutis: viden-
tibus illis te promoveris ad tuam
salutem. Discute an non possit de te dici, quod Se-
neca asserit hodiernâ tesserâ, te hisce triginta diebus
non vixisse, sed tantum fuisse. Certè si lubet ad cu-
culum revocare tua, quibus occuparis negotia, quibus
vacas opera, repèries fors ex modico illo, quod
vivis tempore, plus te vitæ perdere, quàm vivere.
Si de vitæ brevitate, tibi fortè videtur, quod non
sit satis spatii, ad promovendam tuam, quam optas
salutem, ad promendam felicem, quam expedit
æternitatem, ad solvenda Deo, quibus obstringe-
ris debita, ad exhibenda illi quibus obligaris obli-
quia, rectè doles tempus tibi nimis angustum, cum
pro minimo beneficio, debeat Deo obsequium
æternitas, sed ex illo spatio tam contri-
cto, plus tua culpa tibi deperit, quàm pietas
tua superfit. Unde si vel totum vitæ spatium dolo-

ntabo in ce
Domini
quirende
Deus? si
am inesse
le verissim

bas esse angustius tuis persolvendis Deo officiis ,
quantò magis dolere debes , illas angustia contrahi,
& pene totas detrahi ? Omne illud tempus æstima
perditum, ex quo non refers fructum, aut meri-

II. Si quod opus fuerit , non recto fine dire-
ctum, tam illud vacuum reputatur, & inane, quàm
sit corpus exanime. Jam verò divide per partes vi-
ta tempus, & fortasse invenies te non tam vixisse,
quàm duntaxat fuisse. Metire singulos, per suas ho-
ras dies : Ex horis quatuor & viginti, detrahe quæ
somo dantur, supersint decem vel octo, vel sep-
tem in quibus vigilas : quantum tibi quæso, invigi-
las ? quid tum porrò boni, quid rectè operaris ? vel
enim otiaris : si otiaris, vanum est : si operaris, cu-
piditati operaris, & sic perdis operam, & pretium
operæ. Cùm enim nullus illius operis sit honestus
finitis, est labor cassus, ne dicam pravus. Preces for-
tasse aliquas à te recitatas suggeres : sed quantis illæ
intercissæ nugamentis ? quantis agitatae curis alienis ?
quantis infuscatae diversarum cogitationum macu-
lis ? quàm illud mancum & elumbe, & exile bonum,
quis non videt ? sed esto tamen, valeat, sed quan-
tum est istud ad reliquas diei partes ? Quot in oran-
do ponis horas ? Confer cum cæteris, quæ cas-
sæ sunt, & sine fructu effluunt, nonne evidenter
patebit te magis vanè, quàm fructuosè vivere, a-
deoque te tantum, esse diu, non vivere ? Neque
enim vivere censendum est, quod sine videndi
caret, caret autem illo fine, nisi illud quod agis,
promoveat te ad illud regnum, cujus nullus est
finitis. Non pudeat nos ex Ethnico Philosopho

emendicare aliqua temporis rectè impendendi docu-
menta.

III. [a] Non exiguum, inquit, temporis habemus
sed multum perdimus ; satis longa vita , & in malis
rerum consummationem large data est , si tota
collocaretur : Sed ubi per luxum , & negligentiam
stram defluit , ubi nulli rei bona impenditur : ultima
necessitate cogente , quam ire non intelleximus
transisse sentimus. Pessimè moreris in ipsa vita , si
vivis bonam ; Non differas benè vivere altero die
quem forsitan non videbis , vel si videas , forte non
erit voluntas. Vitæ pericula fugis , cur vitæ bona
pericula tibi creas , cunctando ? dum tu bene vi-
vere differas , mors tibi vitam aufert. Vive hodie.
Hodie Deus est Dominus : ergo hodie oportet
esse servum Dei : quia & hodie Deus servit tibi ,
& servat te , dum hodie , facit solem oriri super te ,
filium fortasse tenebrarum , ut fias filius lucis. Deus
non differt in crastinum sua munera ; cur tu differas
illi tua obsequia ? Hodie te Deus cumulat indebi-
tis beneficiis ; cur hodie non respondes illi debiti
officiis ? Alterius diei obsequia non sufficiunt bene-
ficentiæ sui diei , cur vis , ut satisfaciant etiam diei
jam præterito , & beneficiis , quibus hodie fruere ?
Non sufficit diei bonitas sua , ut solvat debitum
suum , quomodo vis , ut solvat etiam pro malis
alterius diei , duplicatis debitis tuis , & gratiis Dei.
Hodie Deus est Deus , & hodie tu es creatura : ho-
die tu es , & fortè cras non eris. Cur unius horæ no-
des jacturam facere , cum per æternitatem non po-
teris Deo satisfacere pro beneficio minimo , quod
hoc

[a] *Supra.*